

Sygnatura akt VI Ka 488/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 lipca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Protokolant Wenesa Kubaczyńska

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2014 r.

sprawy **N. W. (W.)** ur. (...) w Z.

syna Z. i R.

oskarżonego z art. 270§1 kk i art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 11§2 kk, art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks i art. 8§2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 18 marca 2014 r. sygnatura akt VII K 344/13

na mocy art. 437 kpk, 438 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- jako podstawę wymiaru kary grzywny w punkcie 2 przyjmuje art. 33§2 kk,
- przyjmuje, że rozstrzygnięcie z punktu 5 dotyczy czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1,
- w punkcie 4 z kwalifikacji prawnej czynu eliminuje art. 8§2 kks,
- na mocy art. 8§2 kks ustala, że wykonaniu podlega kara grzywny orzeczona w punkcie 4;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 488/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 25 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy w Zabrzu wyrokiem z dnia 18 marca 2014r., w sprawie o sygn. VII K 344/13, uznał oskarżonego N. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I części wstępnej wyroku czynu, polegającego na tym, że w okresie od 25 stycznia 2008r. do 4 lutego 2008r. w Z. i G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się jako autentyczną sfalszowaną umową zakupu na kwotę 3.600 euro na terenie Niemiec samochodu marki B. (...) z dnia 25 stycznia 2008r., podczas gdy w rzeczywistości pojazd ten nabyła w Niemczech firma (...) Zakład (...) zs. w D. w dniu 25 stycznia 2008r. za kwotę 57.000 euro oraz dokonał szeregu wyłudzeń poświadczenia nieprawdy w dokumentach, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariuszy publicznych upoważnionych do wystawienia dokumentów co do faktów, iż jest właścicielem ww. pojazdu oraz pojazd ten sprowadził z Niemiec, jak i co do stanu technicznego i wartości pojazdu, a także należnych podatków, i tak działając w ww. sposób:

- w dniu 30 stycznia 2008r. w US w Z. uzyskał zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towaru nabycia środka transportu (VAT 25),

- w dniu 31 stycznia 2008r. w UC w R., Oddział Celny w G., uzyskał dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego w nabyciu wewnątrzwspólnotowym, gdzie deklarowana wartość pojazdu wynosiła 13.009 złotych,

- w dniu 4 lutego 2008r. w UM w Z. uzyskał pozwolenie czasowe na zarejestrowanie ww. samochodu pod nr rej. (...), tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk i art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i za to przestępstwo na mocy art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata.

Na mocy art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Nadto Sąd Rejonowy w Zabrzu uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. tego, że w styczniu 2008r., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, złożył w dniu 29 stycznia 2008r. w US w Z. „Wniosek o wydanie zaświadczenia potwierdzającego brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług” oraz w tym samym dniu UC w R. Oddział Celny w G. „Deklarację uproszczoną nabycia wewnątrzwspólnotowego ((...)) oraz umowę zakupu z dnia 25 stycznia 2008r. na terenie Niemiec samochodu marki B. (...) za kwotę 3.600 euro, podając w ww. dokumentach nieprawdę co do wartości pojazdu oraz podmiotu nabywającego, podczas gdy w rzeczywistości pojazd ten nabyła w Niemczech firma (...) Zakład (...) zs. w D. w dniu 25 stycznia 2008r. za kwotę 57.000 euro, przez co naraził podatek należny Skarbowi Państwa na uszczuplenie w kwocie nie mniejszej niż 77.719 złotych, tj. przestępstwa z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 8 § 2 kks i za to na mocy art. 56 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 45 złotych.

Sąd na mocy art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa w wysokości 1.000 złotych oraz zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

Od niniejszego wyroku apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł Prokurator, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 71 § 1 kk poprzez jego błędne zastosowanie i orzeczenie kary grzywny z mocy cytowanego przepisu pomimo, iż karę grzywny wymierzono za przestępstwo polegające na działaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i podstawę orzeczenia kary grzywny winien stanowić przepis art. 33 § 1 i 2 kk,

- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 45 § 1 kk poprzez brak wskazania za który z czynów przypisanych oskarżonemu nastąpiło orzeczenie przepadku korzyści majątkowej. Stawiając takie zarzut Prokurator wniósł o zmianę

zaskarżonego wyroku w pkt 2 poprzez wskazanie art. 33 § 1 i 2 kk jako podstawy prawnej wymierzenia kary grzywny oraz pkt 5 poprzez wskazanie, iż przepadek korzyści majątkowej uzyskany został z popełnienia czynu I.

Sąd Okręgowy uznał apelację za uzasadnioną.

Ma rację skarżący, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa materialnego, która polega na wadliwym jego niezastosowaniu w orzeczeniu opartym na prawidłowych ustaleniach faktycznych.

Zgodnie z treścią art. 33 § 2 kk Sąd może wymierzyć grzywnę także obok kary pozbawienia wolności wymienionej w art. 32 pkt 3 kk, jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął.

Niewątpliwie przypisany oskarżonemu N. W. w pkt 1 wyroku czyn, zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk i art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk, choć z istoty swej nie należy do kategorii przestępstw popełnionych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przynoszących sprawcy taką korzyść, w realiach niniejszej sprawy został popełniony właśnie w takim celu, a sprawca wymierną korzyść w kwocie 1.000 złotych uzyskał. Dopuszczenie się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz osiągnięcie przez sprawcę tej korzyści może, lecz nie musi, stanowić znamienia czynu zabronionego. Do orzeczenia grzywny na mocy art. 33 § 2 kk konieczne jest jednak nie tylko wystąpienie tych okoliczności w materiale dowodowym sprawy, ale i ich ustalenie, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w zawartym w wyroku opisie czynu przypisanego sprawcy. Z materiału dowodowego wynika bezspornie, iż oskarżony za umożliwienie wykorzystania swoich danych osobowych oraz udział w kolejnych etapach procedury przestępczego uzyskał od innych osób kwotę 1.000 złotych. Skoro zatem do znamion przypisanego mu przestępstwa nie należy działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jednak z opisu czynu przypisanego oskarżonemu wynika przyjęcie przez Sąd orzekający, iż sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, istniały podstawy do wymierzenia za ten czyn kary grzywny w oparciu o dyspozycję art. 33 § 2 kk, nie zaś – jak uczynił błędnie Sąd I instancji, przyznając się do powyższego uchybienia w pisemnych motywach orzeczenia – na podstawie art. 71 § 1 kk (tak wyrok SN z dnia 2 II 2010r., III KK 431/09, OSNwSK 2010/1/225; wyrok SA w Katowicach z dnia 1 VIII 2012r., II AKA 158/12, Lex nr 1220207). Konsekwencją tej decyzji była konieczność zmiany zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie art. 33 § 2 kk jako podstawy wymiaru kary grzywny w pkt 2.

Ma rację nadto skarżący, że sentencja dot. orzeczenia na podstawie art. 45 § 1 kk przypadku korzyści uzyskanej z przestępstwa winna wskazywać czyn, w związku z którym nastąpiło orzeczenie przypadku, skoro zaś jest niewątpliwym, że rozstrzygnięcie w tym przedmiocie, zawarte w pkt 5 zaskarżonego orzeczenia, dotyczy czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1, również i w tym zakresie należało wyrok zmienić.

Sąd Rejonowy nadto przypisany oskarżonemu w pkt 2 czyn zakwalifikował z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 8 § 2 kks. Przepis art. 8 kks znajduje zastosowanie wówczas, gdy jeden czyn wyczerpuje znamiona określone w ustawie karnej i w Kodeksie karnym skarbowym. W niniejszej sprawie Sąd meriti w pełni zasadnie dokonał odrębnych skazań za przestępstwo z art. 270 § 1 kk i art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk oraz za przestępstwo z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, stanowi o tym bowiem wprost art. 8 § 1 kks. Błędnie jednak wskazał Sąd w pkt 4, w kwalifikacji prawnej czynu, art. 8 § 2 kks. Powołany przepis określa jedynie konsekwencje zastosowania konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych na płaszczyźnie wykonania kary i środków karnych, stanowiąc, że mimo przypisania sprawcy tego samego czynu dwóch przestępstw lub wykroczeń oraz wymierzenia za nie odrębnych kar, w postępowaniu wykonawczym zostanie wdrożona do wykonania tylko jedna, najsurowsza kara - w tym wypadku kara grzywny orzeczona w pkt 4, jako że została orzeczona ona w wyższej wysokości aniżeli ta w oparciu o przepis art. 33 § 2 kk, czego konsekwencją musiały być zmiany i w tym zakresie.

W pozostałym zakresie wyrok Sądu meriti utrzymano w mocy, w pełni akceptując przeprowadzoną przez ten Sąd ocenę dowodów, poczynione w jej efekcie ustalenia faktyczne oraz rozstrzygnięcie o karze, która przystaje do stopnia społecznej szkodliwości czynów i stopnia winy, uwzględniając cele kary.

Ze względów słuszności zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.